

Referatet fra aftenen med Totaldac er baseret på brudstykker af en tidlig kladde, da mine notater forsvandt.

Aftenens gæstedstyr var den franske Totaldac. Et multiværktøj som har fået meget ros og omtale. Den har et hav af tilslutninger og kan behandle alle formater samt fungere som delefilter.

Herligheden står i omkring 75000 kr så forventningerne var høje.

Førstehåndsindtrykket af den lille pyramidestub var en ganske nydeligt forarbejdet lille æske som vejede nogenlunde det samme som en pose chips. På trods af den høje kiloprís er den fyldt med kvalitetskomponenter, bla. en større mængde Vishay som udgør en betydelig udgift.

Vi satte den til klubanlægget og startede med at benytte den som DAC + forforstærker. Første nummer var Missa Criolla fra klubsampleren. Det lød stille, naturligt og godt. Det blev bemærket at der var mange tydelige detaljer. Vi lyttede også til det klassiske Elvisnummer på samme skive. Ejeren benytter apparatet sammen med et par 107 dB følsomme horn så det er let at forstå at støjfrie komponenter er vigtige.

Vi skiftede og benyttede klubbens forforstærker og Totaldac som DAC. Kommentarerne var at den virkede mere skarp og en smule ubehagelig (relativt), men også meget dynamisk. Missa Criolla virkede mere rodet. Niels mente at kablerne kunne have en indflydelse.

Vi forsøgte at matche lydniveauet til en A/B test, men vores metode er stadig ikke velegnet. Et frekvensbegrænset pink-noise signal ville være bedre.

På grund af de mangle tilslutningsmuligheder blev det forsøgt at afspille højbitsformater via PC. Første indtryk var noget tamt og kedeligt. Det viste sig at signalet blev downsamplet til 44.1 kHz.

Da det tekniske blev løst satte vi Roger Waters Amused to Death på. Den blev gengivet med et rigtig godt perspektiv, men var måske en smule kedeligt og udynamisk.

Konklusionen på aftenen var at Totaldacen er et rigtig godt og fleksibelt apparat som leverer kvalitet hvis man har råd til den.

- Peter Sandberg.